

Agricultural Policies in OECD Countries: At a Glance - 2006 Edition

Summary in Finnish

Maatalouspolitiikka OECD-maissa: yhteenveto - vuoden 2006 numero

Suomenkielinen tiivistelmä

YHTEENVETO

Monien OECD-maiden maataloussektoreita leimaa edelleen voimakkaat tukiaiset.

Vuonna 2005 OECD-alueen maanviljelijät saivat kokonaistulostaan (PSE) 29% tukiaisina. Prosenttiosuus on sama kuin vuonna 2004, mutta laskenut kuitenkin vuosien 1986 - 2005 37 %:sta. Vuonna 2005 PSE-luvuksi arvioidaan 280 miljardia dollaria tai 225 miljardia euroa. Maataloussektorin kokonaistuki, joka koostuu tuottajien saamasta tuesta, kuluttajien saamista budjettisiirroista ja maatalouden yleisistä palveluista oli 1,1 % BKT:stä verrattuna 2,3 prosenttiin vuosina 1986-88.

Siirtyminen pois tuotantoa ja kauppaa eniten haittaavista instrumenteista jatkuu.

Politiikan muutokset muuttavat sitä tapaa, jolla tukea annetaan tuottajille. Tuotantoa ja vapaata kauppaa eniten häiritsevän tuen (tuotto- ja panosperusteinen tuki) osuus on laskenut vuosien 1986-88 yli 91%:sta 72%:iin vuosina 2003-2005. Lisäksi tuotantoperusteisessa tuessa on selvästi nähtävissä, että kuilu kotimaisten tuottajahintojen ja rajahintojen välillä on kaventunut merkittävästi. Vuosina 1986-88 keskimääräinen OECD-tuottajahinta oli 57 % suurempi kuin rajahinta. Vuosiin 2003-2005 mennessä kuilu oli kaventunut 27 %:iin. Näiden tukimuotojen vähentämisen kanssa on toteutettu yhtäaikaan pinta-ala- tai eläinmääräperusteisten tai historiallisten oikeutusten mukaiset tukiaisten nostot, mikä on lieventänyt vaikutusta maataloustuloon. Etenkin ympäristöön liittyviä yhdenmukaisuusvaatimuksia liitetään enenevässä määrin tällaisiin maksuihin. Useimmissa maissa tuotanto- tai panosperusteiset tuottajatuet ovat kuitenkin edelleen pääosassa, mikä kannustaa nostamaan tuotantoa. Tämä puolestaan rasittaa luonnonvaroja

ja vääristää kauppaa. Lisäksi siirtyminen kohti politiikkaa, joka olisi kohdistettu selkeästi tavoitteisiin ja edunsaajiin, on ollut vaisua. Lisäksi politiikasta on pyrittävä saamaan aiempaa läpinäkyvämpää. Tuki on räätälöitävä eri tavoitteiden mukaisesti joustavasti prioriteettien muuttuessa.

Maatalouspolitiikan reformi on ollut epätasaista eri maissa

Vuosien 1986-88 jälkeen tuottajatuki prosenttiosuutena maataloustulosta on laskenut käytännössä kaikissa maissa. Tämän indikaattorin lasku prosenttiyksiköinä on ollut suurinta Kanadassa, Meksikossa (vuosien 1991-1993 jälkeen) ja Uudessa-Seelannissa. Suuren tukitason maista aleneminen on ollut suurinta Islannissa, Sveitsissä ja Koreassa. Maatalouden kokonaistuki on myös laskenut käytännössä kaikissa OECD-maissa mitattuna BKT-osuudella.

Joitakin politiikan muutoksia toteutettiin kansallisella tasolla vuonna 2005 ja muista muutoksista tehtiin päätöksiä

Vuoden 2003 reformin uudistus jatkui EU-alueella siirryttäessä osittain kohti maitomaksua ja kymmenessä jäsenmaassa kohti yhden maksun ohjelmaa. Korea alkoi toteuttaa muutoksia riisintuotantopolitiikassaan. Hallituksen ostoista ja suorista maksuista luovuttiin. Kanadassa otettiin käyttöön maataloustuen maksuohjelma, jonka puitteissa tuottajille tehdään lisämaksuja. Tämä on uusi lisäys ad hoc -maksujen sarjaan. Yhdysvalloissa tupakan kiintiö- ja hintatuki korvattiin aikarajoitetuilla maksuilla. Meijeritulojen kompensointia päätettiin jatkaa vuoteen 2007 asti. Turkki jatkoi maatalousreformiohjelmansa toteutusaikaa vuoteen 2007 asti. Islanti organisoi instituutionsa uudelleen parantaakseen hallinnollista tehokkuuttaan.

EU-komissio päätti vuonna 2005 muuttaa sokeriohjelmaansa. Vuodesta 2006 lähtien raakasokerin ja valkoisen sokerin hallinnollista hintaa lasketaan, ja uusi maksu integroidaan yhden maksun ohjelmaan. Lisäksi kaudelle 2007-2013 otettiin käyttöön maaseutualueiden kehittämisen säännöstely. Japanissa puolestaan otettiin käyttöön uusi perusohjelma ruuantuotannolle, maataloudelle ja maaseutualueille. Yksi sen ominaisuuksista on se, että vuodesta 2006 lähtien otetaan käyttöön uudet suorat maksut, jotka muuttavat tuen perustetta yksittäisestä hyödykkeestä moneen eri hyödykkeeseen. Norjassa päästiin lopullisesti sopuun kansallisesta ympäristöohjelmasta, ja alueelliset ohjelmat otettiin käyttöön.

Maatalouspolitiikan multilateraalinen reformi on edelleen kaukana

Dohan kierroksen kauppaneuvottelut jatkuivat. Neuvotteluissa keskusteltiin vuonna 2004 sovitusta maatalouden puitekehyksistä. Neuvotteluissa sovittiin ad valorem -hinnoittelukäytännöistä ja tehtiin konkreettisia ehdotuksia. Vuoden 2005 marraskuun Hong Kongin ministeritapaamisessa päästiin sopimukseen, jolla varmistetaan rinnakkainen kaikkien vientitukien poistaminen vuoden 2013 loppuun mennessä sillä edellytyksellä, että DDA:sta päästään laajemmin sopimukseen. Ratkaisematta on edelleen tärkeitä kysymyksiä, jotka liittyvät kauppaa vääristävään kotimaiseen tukeen ja

markkinoille pääsyn parantamiseen etenkin koskien hintojen leikkaamista. Näissä neuvotteluissa on tärkeää saavuttaa edistystä, jotta maatalouspolitiikan reformi etenee.

© OECD 2006

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alunperin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisuja on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop/

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit,
Public Affairs and Communications Directorate.

rights@oecd.org

Faksi: +33 (0)1 45 24 13 91

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Paris
France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa <http://www.oecd.org/rights/>

